

NOUĂ ZILE ÎN RAPIȚĂ ȘI O NOUĂ PASIUNE

Până de curând, rapița avea pentru mine două utilizări mari și late: ingredient pentru producerea uleiului și studio foto pentru cei care se pozează în ea. Nici prin cap nu-mi trecea că, în același timp, rapița poate fi cuibul a nenumărate specii de păsări, un rai al biodiversității.

Am descoperit-o din întâmplare. Am plecat după căprioare și cum căprioare n-am pozat, am mai rămas un moment în mașină - turnul meu de observație, ca să studiez ce mă înconjoară. Doar că „momentul” s-a transformat în trei ore pline, timp în care m-am lăsat captivat de zarva din jur și de aripile care făceau spectacol în lumină. Când ultima rază de soare a părăsit câmpul plin de galben, atunci am plecat și eu. Nu m-am întors acasă singur, ci cu două codobaturi galbene și o presură sură, pe un card plin de „capturi”.

M-am întors a doua zi. Și a treia. Și nu m-am oprit până când noua-mi pasiune, birdwatching-ul din rapiță, a împlinit nouă zile și tot atâtea specii observate. Să zicem că vrăbiuțe, rândunici, grauri ori coțofane a mai văzut lumea. Însă ciocârlile, sfrânciocii, codobaturile, fazanii ori presurile sunt mai draguțe, că-s mai răruțe privirii. Dar să nu credeți că stau toate la grămadă, că doar rapița nu-i hotel. Și-au împărțit frățeste parcelele și s-au instalat pe specii și familii, la baza florilor, unde stau ascunși de ochii agili ai prădătorilor și ai fotografilor.

Presura sură/ Corn Bunting/ *Emberiza calandra*

O pasăre care ai zice că nu are nimic special, că nu e colorată și nici nu e renumită pentru triluri, așa cum e ciocârlia, cu care seamănă nițel. Dar ochii, ochii sunt numai ai ei - mari, negri și parcă împodobiți cu mici mărgele. Te captivează și ți-e teamă sa-i privești. Așa îi e, de fapt, întreaga atitudine. Încrezătoare, privește înainte cu mult curaj. Stă dreaptă pe rapiță, dar cu grijă să nu deranjeze floricelele galbene, nici măcar atunci când are ciocul greu de la mica ei căpiță de fân - viitorul culcuș al puilor ei.

Codobatura galbenă/ Yellow Wagtail/ Motacilla flava

Chiar dacă dă din coadă ca o nebună agitată, a stat frumos la pozat. S-a întors pe toate părțile, mi-a arătat și târțița și terțiarele - și cum zboară din fața mea (asta cel mai des, din păcate). Mi-a dat, în schimb, dureri de cap când a trebuit să o recunosc. Nu am ajuns la performanța să le știu după cântec. Nici măcar figura nu e identică și prezintă tot felul de variațiuni, care să mă facă să cred că poate o fi presură cu cap negru, poate o fi codobatură...Ea e, după îndelungi studii ornitologice.

Graurii/ Starling/ Sturnus vulgaris

Huliți de agricultori, iubiți de fotografi. Aș zice că asta e cea mai potrivită descriere pentru grauri. Mănâncă tot ce apucă, fac pagube uriașe și zboară apoi în stoluri, să nu îi prindă nimeni. Iar noi alergăm după ei, în soare, când negrul penelor capătă reflexii metalice și sunt numai buni de prins în poză. Pe locuri, fiți gata, start - urmează sezonul cireșelor!

FOTO: RAREȘ BEȘLIU

Vrabia de casă & de câmp/ House Sparrow & Tree Sparrow/ *Passer domesticus* & *Passer montanus*

Da, da, le știm, le vedem peste tot, ne-am săturat de ele cu „cip-cirip-ul” lor cât e ziua de lungă. Dar oare câți dintre noi știam că în România există trei specii de vrăbiuțe - de casă, de câmp și negricioasă? Cele de pe ramură - trei, Doamne, și toate trei - sunt vrăbii de câmp, fiecare cu treaba ei. Se deosebesc ușor prin pata neagră de pe obrajii masculilor.

Acestea fiind zise, cobor din turnul de observație și mă îndrept spre Deltă - un alt colț de rai plin de viață și povești nespuse din lumea celor care nu cuvântă. Până atunci, când nu sunt pe coclauri, mai stau și-n online pe raresbesliu.com sau pe [instagram.com/raresbesliu](https://www.instagram.com/raresbesliu).

**Sfrânciocul roșiatic/
Red-backed Shrike/
*Lanius collurio***

Era să-mi dea calculul peste cap și să cred că am văzut zece specii. Asta pentru că femela și masculul nu se aseamănă neam - sau, cum se zice în termenii de specialitate: „prezintă dimorfism sexual accentuat”. Băiatul e totuși mai ușor de recunoscut, un Zorro cu mască neagră la ochi și roz-somon pe piept - combinația fatală! Ciocul lor mic și încovoiat ca un cârlig e specializat să prindă insecte, dar câteodată nu se satură și trec chiar și la șopârle, rozătoare sau păsări.

